

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/56

z dnia 20 stycznia 2021 r.

ustanawiające środki zarządzania, ochrony i kontroli obowiązujące na obszarze objętym Konwencją ustanawiającą Międzyamerykańską Komisję ds. Tuńczyka Tropikalnego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽³⁾ celem wspólnej polityki rybołówstwa jest zapewnienie takiej eksploatacji żywych zasobów morza, która zapewni zrównoważone warunki ekonomiczne, środowiskowe i społeczne.
- (2) Unia zatwierdziła w drodze decyzji Rady 98/392/WE ⁽⁴⁾ Konwencję Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza oraz Porozumienie w sprawie stosowania postanowień tej konwencji odnoszących się do ochrony międzystrefowych zasobów rybnych i zasobów rybnych masowo migrujących i zarządzania nimi ⁽⁵⁾, w których to postanowieniach zawarto zasady i przepisy dotyczące ochrony żywych zasobów morza i zarządzania nimi. W ramach swoich szerszych zobowiązań międzynarodowych Unia uczestniczy w działaniach, które zmierzają do ochrony stad ryb w wodach międzynarodowych.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 2 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 13 stycznia 2021 r.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 98/392/WE z dnia 23 marca 1998 r. dotycząca zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji Narodów Zjednoczonych z dnia 10 grudnia 1982 r. o prawie morza i Porozumienia z dnia 28 lipca 1994 r. odnoszącego się do stosowania jego części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 98/414/WE z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie ratyfikowania przez Wspólnotę Europejską Porozumienia w sprawie wykonania postanowień Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza z dnia 10 grudnia 1982 r., odnoszących się do ochrony i zarządzania międzystrefowymi zasobami rybnymi i zasobami rybnymi masowo migrującymi (Dz.U. L 189 z 3.7.1998, s. 14).

- (3) W drodze decyzji Rady 2006/539/WE ⁽⁶⁾ Unia zatwierdziła Konwencję na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. (zwaną dalej „konwencją”).
- (4) Komisja ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) jest uprawniona do przyjmowania decyzji (zwanymi dalej „rezolucjami”) w celu zapewnienia długoterminowej ochrony i zrównoważonego wykorzystania zasobów rybnych na obszarze objętym konwencją. Rezolucje są dla umawiających się stron wiążące. Rezolucje są skierowane zasadniczo do umawiających się stron konwencji, ale nakładają również obowiązki na podmioty prywatne (na przykład na kapitanów statków). Rezolucje wchodzi w życie 45 dni po ich przyjęciu, a w przypadku Unii muszą zostać jak najszybciej wdrożone do prawa Unii.
- (5) W drodze decyzji Rady 2005/938/WE ⁽⁷⁾ Unia zatwierdziła Porozumienie w sprawie Międzynarodowego programu ochrony delfinów (zwane dalej „porozumieniem”), na mocy którego powołano Międzynarodowy program ochrony delfinów (IDCP).
- (6) Zgodnie z art. XIV porozumienia IATTC ma odgrywać istotną rolę w koordynowaniu realizacji porozumienia i we wdrażaniu środków, które zostaną przyjęte w ramach IATTC.
- (7) W ramach IDCP posiedzenie stron jest odpowiedzialne za przyjmowanie środków, które zmierzają do tego, aby dzięki określeniu limitów rocznych stopniowo zmniejszyć do poziomu bliskiego zera przypadkową śmiertelność delfinów wynikającą z połowów tuńczyków okrężnicami na obszarze objętym porozumieniem. Takie środki stają się wiążące dla Unii.
- (8) Najnowsze wdrożenie zaleceń nastąpiło na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 520/2007 ⁽⁸⁾.
- (9) Biorąc pod uwagę, że rezolucje będą prawdopodobnie zmieniane podczas dorocznych posiedzeń IATTC oraz w celu szybkiego włączenia ich do prawa Unii, aby wzmocnić równe warunki działania i dalej wspierać długoterminowe zrównoważone zarządzanie stadami, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do następujących aspektów: specyfikacji technicznych dotyczących lin do połowu rekinów, okresów zamkniętych, terminów przekazywania danych dotyczących urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, przepisów dotyczących projektowania i rozmieszczania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, terminów gromadzenia danych, obszarów i środków ograniczających ryzyko w odniesieniu do ochrony ptaków morskich, obecności obserwatorów naukowych, informacji związanych z regionalnym rejestrem statków, odniesienia do tabeli w celu dostarczania danych dotyczących dzienników połowowych i rejestrów rozładunku, dokumentu statystycznego dotyczącego opastuna, różnych terminów składania sprawozdań i wytycznych dotyczących śmiertelności żółwi. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁹⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (10) Przekazanie uprawnień przewidziane w niniejszym rozporządzeniu powinno pozostawać bez uszczerbku dla wdrażania przyszłych rezolucji do prawa Unii w drodze zwykłej procedury ustawodawczej.
- (11) Ponieważ przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają wszystkie środki IATTC, należy uchylić art. 3 ust. 3, art. 4 ust. 3 i tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 520/2007,

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 2006/539/WE z dnia 22 maja 2006 r. w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r. (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 22).

⁽⁷⁾ Decyzja Rady 2005/938/WE z dnia 8 grudnia 2005 r. w sprawie zatwierdzenia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Porozumienia w sprawie Międzynarodowego programu ochrony delfinów (Dz.U. L 348 z 30.12.2005, s. 26).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 520/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające niektóre środki techniczne dotyczące ochrony niektórych zasobów gatunków masowo migrujących oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 973/2001 (Dz.U. L 123 z 12.5.2007, s. 3).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie ustanawia środki zarządzania, ochrony i kontroli dotyczące połowów na obszarze objętym konwencją oraz w odniesieniu do stad tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych, innych gatunków ryb złowionych przez statki połowiące tuńczyka i gatunki tuńczykopodobne oraz gatunków należących do tego samego ekosystemu, które znajdują się pod wpływem połowów w zakresie zasobów rybnych objętych konwencją, lub zasobów współżyjących z nimi, lub zależnych od nich.

Artykuł 2

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do unijnych statków rybackich wykorzystywanych lub przeznaczonych do wykorzystania do celów połowów na obszarze objętym konwencją.
2. O ile nie określono inaczej w niniejszym rozporządzeniu, stosuje się ono bez uszczerbku dla istniejących rozporządzeń w sektorze rybołówstwa, w szczególności rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 ⁽¹⁰⁾ oraz rozporządzeń Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽¹¹⁾, (WE) nr 1224/2009 ⁽¹²⁾ i (WE) nr 1185/2003 ⁽¹³⁾.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „konwencja” oznacza Konwencję na rzecz wzmocnienia Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki z 1949 r.;
- 2) „obszar objęty konwencją” oznacza obszar geograficzny, do którego stosuje się konwencję, zgodnie z opisem w art. III konwencji;
- 3) „gatunki IATTC” oznaczają stada tuńczyka i gatunków tuńczykopodobnych oraz inne gatunki ryb złowione przez statki połowiące tuńczyka i gatunki tuńczykopodobne na obszarze objętym konwencją;
- 4) „unijny statek rybacki” oznacza statek pływający pod banderą państwa członkowskiego, wykorzystywany lub przeznaczony do wykorzystania w celach zarobkowej eksploatacji zasobów rybnych, w tym statki pomocnicze, statki przetwórcze, statki biorące udział w przeładunkach oraz transportowce wyposażone w sprzęt służący do transportowania produktów rybołówstwa, poza kontenerowcami;

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające unijny system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1185/2003 z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie obcinania płetw rekinom na pokładach statków (Dz.U. L 167 z 4.7.2003, s. 1).

- 5) „umawiająca się strona” oznacza umawiającą się stronę konwencji;
- 6) „okrężnica” oznacza każdą sieć okrążającą, której dno ściągnięte jest na dole sieci za pomocą liny sznurującej przechodzącej przez kilka obręczy wzdłuż podbory i umożliwiającej zasznurowanie i zamknięcie sieci;
- 7) „tuńczyki tropikalne” oznaczają opastuna, tuńczyka żółtopłetwego i bonito;
- 8) „boje instrumentalne” oznaczają urządzenia pływające, dryfujące albo zakotwiczone, rozmieszczone przez rządowe lub uznane organizacje lub podmioty naukowe do celów elektronicznego gromadzenia danych dotyczących środowiska, a nie do celów działalności połowowej, które zostały zgłoszone sekretariatowi IATTC;
- 9) „urządzenie do sztucznej koncentracji ryb” lub „FAD” oznacza zakotwiczone, dryfujące, pływające lub zanurzone obiekty rozmieszczane lub monitorowane przez statki, w tym przez wykorzystanie boi radiowych lub satelitarnych, do celów sztucznej koncentracji docelowych gatunków tuńczyka podczas połowów przy użyciu okrężnicy;
- 10) „interakcja” z bojami instrumentalnymi obejmuje między innymi otaczanie boi narzędziami połowowymi, przyłączanie lub przymocowywanie statku, narzędzi połowowych, części lub elementu statku, do boi do zbierania danych lub przecinanie jej linii kotwicznej;
- 11) „operator” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która prowadzi lub posiada przedsiębiorstwo wykonujące działalność związaną z jakimkolwiek etapem produkcji, przetwarzania, wprowadzania do obrotu, dystrybucji i sieci sprzedaży detalicznej produktów rybołówstwa i akwakultury;
- 12) „SAC” oznacza Naukowy Komitet Doradczy ustanowiony na podstawie art. XI konwencji;
- 13) „przeładunek” oznacza wyładowanie i przeniesienie całości lub części produktów rybołówstwa z jednego statku na inny statek;
- 14) „regionalny rejestr statków” oznacza rejestr statków IATTC;
- 15) „rezolucja” oznacza wiążące środki przyjęte przez IATTC na podstawie art. VII konwencji;
- 16) „formularz deklaracji przeładunkowej IATTC” oznacza dokument zawarty w załączniku 2 do rezolucji C-12-07;
- 17) „obserwator” oznacza osobę upoważnioną i certyfikowaną przez państwo członkowskie lub umawiającą się stronę do obserwacji, monitorowania i gromadzenia informacji na statkach rybackich;
- 18) „takla” oznacza narzędzie połowowe składające się ze sznura podstawowego, do którego podczepione są sznury dodatkowe (stągiewki) wyposażone w liczne haczyki, których długość i rozstawienie są zróżnicowane w zależności od gatunku docelowego;
- 19) „liny do połowu rekinów” oznaczają poszczególne liny przymocowane do liny nośnej lub bezpośrednio do pływaków i wykorzystywane do połowu rekinów, jak przedstawiono na rysunku 1 w rezolucji C-16-05;
- 20) „duży zaokrąglony hak” oznacza hak z wierzchołkiem obróconym prostopadle do tyłu w stosunku do trzonu w celu uzyskania na ogół okrągłego lub owalnego kształtu, a wierzchołek haka jest odchylony nie więcej niż o 10 stopni;
- 21) „porozumienie” oznacza Porozumienie w sprawie Międzynarodowego programu ochrony delfinów (AIDCP);
- 22) „zaplombowane ładownie” oznaczają wszelkie miejsca na statku przeznaczone do zamrażania, konserwowania lub przechowywania ryb, do których to pomieszczeń zablokowano dostęp, by zapobiec ich wykorzystaniu do tych celów;
- 23) „WCPFC” oznacza Komisję ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku utworzoną na mocy Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku ⁽¹⁴⁾;
- 24) „obszar nakładania się kompetencji” oznacza obszar nakładania się kompetencji między obszarem geograficznym IATTC a obszarami geograficznymi WCPFC. Obszar ten stanowi część Oceanu Spokojnego ograniczoną następującymi liniami: równoleżnikiem 50° szerokości geograficznej południowej, od punktu jego przecięcia z południkiem 150° długości geograficznej zachodniej do punktu przecięcia z południkiem 130° długości geograficznej zachodniej, oraz równoleżnikiem 4° szerokości geograficznej południowej, od punktu jego przecięcia z południkiem 150° długości geograficznej zachodniej do punktu przecięcia z południkiem 130° długości geograficznej zachodniej.

⁽¹⁴⁾ Decyzja Rady 2005/75/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie przystąpienia Wspólnoty do Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku (Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1).

ROZDZIAŁ II

Środki ochrony i zarządzania

Artykuł 4

Okresy zamknięte dla statków rybackich do połowów okrężnicą poławiających tuńczyki tropikalne

1. W celu wdrożenia okresu zamkniętego dla statków rybackich do połowów okrężnicą państwa członkowskie:
 - a) informują Komisję do dnia 15 czerwca każdego roku, który z dwóch okresów zamkniętych – od dnia 29 lipca do dnia 8 października albo od dnia 9 listopada do dnia 19 stycznia – ma zastosowanie do ich statków. Komisja powiadamia sekretariat IATTC o mającym zastosowanie okresie zamkniętym do dnia 15 lipca każdego roku;
 - b) informują wszystkie zainteresowane strony działające w danym państwie w sektorze tuńczyka o okresie zamkniętym;
 - c) informują Komisję do dnia 15 czerwca każdego roku o podjętych działaniach;
 - d) zapewniają, aby przez cały okres zamknięty żadne statki rybackie do połowów okrężnicą pływające pod ich banderą nie prowadziły połowów na obszarze objętym konwencją.
2. Jeżeli unijny statek rybacki nie może wyjść w morze poza mającym zastosowanie okresem zamkniętym, o którym mowa w ust. 1 lit. a), z powodu działania siły wyższej powodującej awarię statku rybackiego w trakcie operacji połowowych poprzez uszkodzenie mechaniczne lub awarię konstrukcji, pożar lub wybuch przez okres co najmniej 75 kolejnych dni, państwo członkowskie może przesłać do Komisji wniosek o zwolnienie w odniesieniu do okresu zamkniętego wraz z dowodami niezbędnymi do wykazania, że statek nie wyszedł w morze z powodu działania siły wyższej. Wniosek przesyłany jest do Komisji najpóźniej dwa tygodnie po ustaniu przyczyny działania siły wyższej. Komisja ocenia i, w stosownych przypadkach, przekazuje wniosek do sekretariatu IATTC w celu rozpatrzenia przez IATTC najpóźniej w terminie jednego miesiąca po ustaniu przyczyny działania siły wyższej.
3. Jeżeli Komisja powiadamia państwo członkowskie o zatwierdzeniu przez IATTC wniosku, o którym mowa w ust. 2:
 - a) w przypadku gdy statek nie przestrzegał okresu zamkniętego w tym samym roku, w którym wystąpiło działanie siły wyższej, statek przestrzega skróconego okresu zamkniętego, wynoszącego 40 kolejnych dni w jednym z dwóch okresów zamkniętych danego roku zamiast pełnego okresu zamkniętego określonego w ust. 1 lit. a), a Komisja niezwłocznie powiadamia sekretariat IATTC o wybranym okresie zamkniętym, lub
 - b) w przypadku, gdy statek zastosował się już do okresu zamkniętego w tym samym roku, w którym wystąpiło działanie siły wyższej, przestrzega on skróconego okresu zamkniętego, wynoszącego 40 kolejnych dni w jednym z dwóch okresów zamkniętych w kolejnym roku, który należy zgłosić Komisji najpóźniej do dnia 15 lipca tego roku.
4. Na każdym statku, który korzysta ze zwolnienia przewidzianego w ust. 3, przebywa upoważniony obserwator.
5. Oprócz okresu zamkniętego, o którym mowa w ust. 1, połowy tuńczyków tropikalnych w obszarze 96° i 110°W oraz między 4°N i 3°S zamyka się od dnia 9 października do dnia 8 listopada każdego roku.

Artykuł 5

Zakaz połowów w pobliżu boi instrumentalnych

1. Kapitanowie statków zapewniają, aby ich statki nie miały styczności z bojami instrumentalnymi na obszarze objętym konwencją.
2. Zabrania się rozmieszczania narzędzi połowowych w obrębie jednej mili morskiej od zakotwiczonej boi instrumentalnej na obszarze objętym konwencją.
3. Zabrania się przechowywania na statku boi instrumentalnych, chyba że państwo członkowskie, umawiająca się strona lub właściciel odpowiedzialny za boję wyraźnie na to zezwoli lub tego zażąda.

4. Jeżeli narzędzie połowowe wplącze się w boję instrumentalną, wplątane narzędzie połowowe należy usunąć z jak najmniejszą szkodą dla boi instrumentalnej.
5. W ramach programów badań naukowych zgłoszonych oficjalnie do IATTC unijne statki rybackie mogą prowadzić działalność połowową w obrębie jednej mili morskiej od boi instrumentalnej, pod warunkiem że statek nie styka się boją instrumentalną ani nie rozmieszcza narzędzi połowowych, jak określono w ust. 1 i 2.

Artykuł 6

Urządzenia do sztucznej koncentracji ryb (FAD)

1. FAD są włączane jedynie na unijnych statkach rybackich do połowów okrężnicą.
2. FAD uznaje się za aktywne, jeżeli jest ono zrzucone na morze, rozpoczyna transmisję swojej lokalizacji i jest monitorowane przez statek, jego właściciela lub operatora.
3. Unijne statki rybackie przekazują Komisji codzienne informacje na temat wszystkich aktywnych FAD w odstępach czasu wynoszących co najmniej 60 dni, ale nie więcej niż 90 dni między każdym zgłoszeniem. Komisja przekazuje niezwłocznie te informacje do sekretariatu ICCAT.
4. Operatorzy unijnych statków rybackich gromadzą i przekazują państwu członkowskiemu wszelkie informacje o każdej interakcji z FAD. W odniesieniu do każdej interakcji rejestrują oni następujące informacje:
 - a) pozycja FAD;
 - b) data i godzina rozmieszczenia FAD;
 - c) identyfikacja FAD IATTC (to jest oznakowanie FAD lub identyfikacja pławy; rodzaj boi; lub wszelkie informacje umożliwiające ustalenie właściciela);
 - d) rodzaj FAD (na przykład zakotwiczone FAD, dryfujące naturalne FAD, dryfujące sztuczne FAD);
 - e) cechy konstrukcyjne FAD (wymiar i materiał części dryfującej oraz podwodnej struktury podwieszanej);
 - f) rodzaj działalności (zaciąg, rozmieszczenie, wybieranie, odzyskanie, utrata, interwencja w zakresie urządzeń elektronicznych itp.);
 - g) jeżeli działalność polega na zaciągu, wyniki tego zaciągu pod względem dokonanego połowu i przyłowu; oraz
 - h) cechy charakterystyczne przymocowanych boi lub urządzeń pozycjonujących (system pozycjonowania, ewentualnie wyposażony w sonar itp.).
5. Dane zgromadzone za poprzedni rok kalendarzowy są przedkładane Komisji przez państwa członkowskie nie później niż 75 dni przed każdym posiedzeniem zwyczajnym SAC. Komisja przekazuje te informacje do sekretariatu ICCAT nie później niż 60 dni przed posiedzeniem SAC.
6. Identyfikacja oraz konstrukcja i rozmieszczanie FAD przez unijne statki rybackie muszą być zgodne odpowiednio z załącznikami I i II do rezolucji C-19-01.

Artykuł 7

Przeładunek w porcie

Wszystkie przeładunki gatunków IATTC na obszarze objętym konwencją mają miejsce w porcie.

ROZDZIAŁ III

Ochrona gatunków morskich

Sekcja 1

Gatunki spodoustych

Artykuł 8

Żarłacz białopłetwy

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku, wyładunku, przechowywania, sprzedaży lub oferowania do sprzedaży jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłaczy białopłetwych (*Carcharhinus longimanus*).
2. Żarłacz białopłetwy uwalnia się w miarę możliwości niezwłocznie i w nieokaleczonym stanie, jeżeli zostały przyciągnięte do burty.
3. Państwa członkowskie rejestrują, między innymi w ramach programów obecności obserwatorów, liczbę odrzutów i uwolnień żarłaczy białopłetwych ze wskazaniem ich stanu (martwe lub żywe), w tym osobniki uwolnione zgodnie z ust. 2.

Artykuł 9

Mantowate

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku, wyładunku, przechowywania, sprzedaży lub oferowania do sprzedaży jakiegokolwiek części lub całej tuszy mantowatych (w tym mant i gatunków z rodzaju *Mobula*) złowionych na obszarze objętym konwencją.
2. Jeżeli mantowate zostały w sposób niezamierzony złowione i zamrożone w ramach operacji statku rybackiego do połowów okrężnicą, statek przekazuje wszystkie mantowate odpowiedzialnemu organowi w miejscu wyładunku. Przekazane w ten sposób mantowate nie mogą być sprzedane ani przekazane w ramach wymiany barterowej, lecz mogą być nieodpłatnie przekazane do spożycia domowego przez ludzi.
3. Mantowate, które zostały złowione w sposób niezamierzony, należy niezwłocznie uwolnić w możliwie nieokaleczonym stanie natychmiast po zauważeniu ich w sieci, na haku lub na pokładzie. Uwolnienia dokonuje się w sposób powodujący możliwie jak najmniejsze uszkodzenie schwytych mantowatych, bez uszczerbku dla bezpieczeństwa jakichkolwiek osób, zgodnie z wytycznymi wyszczególnionymi w załączniku 1 do rezolucji IATTC C-15-04.
4. Państwa członkowskie rejestrują, między innymi w ramach programów obecności obserwatorów, liczbę odrzutów i uwolnień mantowatych ze wskazaniem ich stanu (martwe lub żywe), w tym osobniki przekazane zgodnie z ust. 2.

Artykuł 10

Żarłacz jedwabiste

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku, wyładunku, przechowywania, sprzedaży lub oferowania do sprzedaży jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłaczy jedwabistych (*Carcharhinus falciformis*) złowionych przez statki rybackie do połowów okrężnicą na obszarze objętym konwencją.
2. Jeżeli żarłacz jedwabiste zostaną w sposób niezamierzony złowione i zamrożone w ramach operacji statku rybackiego do połowów okrężnicą, przekazuje się je w całości organom rządowym, jeżeli są one obecne w miejscu wyładunku. Jeżeli organy rządowe są niedostępne, całość przekazanych żarłaczy jedwabistych nie może być sprzedana ani przekazana w ramach wymiany barterowej, lecz może być nieodpłatnie przekazana do spożycia domowego przez ludzi. Przekazane w ten sposób żarłacz jedwabiste zgłasza się sekretariatowi IATTC.

3. Taklowce, które przypadkowo złowią rekiny, ograniczają przyłowy żarłaczy jedwabistych do maksymalnie 20 % całkowitego połowu wyrażonego wagowo w danym rejsie połowowym.
4. Unijne statki rybackie nie prowadzą połowów na obszarach rozrodu żarłaczy jedwabistych określonych przez IATTC.

Artykuł 11

Rekiny wielorybie

1. Unijne statki rybackie nie mogą zarzucać okrężnicy na ławicę tuńczyka, której towarzyszy żywy rekin wielorybi (*Rhincodon typus*), jeśli zwierzę to zostanie dostrzeżone przed rozpoczęciem zarzucania sieci.
2. Jeżeli rekin wielorybi zostanie nieumyślnie otoczony okrężnicą, kapitan statku:
 - a) zapewnia, by podjęto wszelkie rozsądne działania w celu zagwarantowania jego bezpiecznego uwolnienia; oraz
 - b) zgłasza zdarzenie do państwa członkowskiego, w tym liczbę odnośnych osobników, szczegółowe informacje na temat sposobu i przyczyn otoczenia okrężnicą, miejsce, w którym to nastąpiło, działania podjęte w celu zagwarantowania bezpiecznego uwolnienia, a także ocenę stanu żywotności zwierzęcia (zwierząt) w chwili uwolnienia (w tym informacje o tym, czy jakiegokolwiek osobniki zostały uwolnione żywe, lecz następnie padły).
3. Rekiny wielorybie nie mogą być wyciągane z okrężnicy.

Artykuł 12

Bezpieczne uwolnienie rekinów przez statki rybackie do połowów okrężnicą

1. Unijne statki rybackie niezwłocznie uwalniają w stanie nieuszkodzonym złowione rekiny (żywe lub martwe), które nie zostają zatrzymane, o ile to możliwe, gdy tylko zostaną zauważone w sieci, na haku lub na pokładzie, bez narażania bezpieczeństwa osób.
2. Jeżeli rekin złowiony przez statek rybacki do połowów okrężnicą jest żywy i nie zostaje zatrzymany, należy go uwolnić przy zastosowaniu następujących procedur lub równie skutecznych środków:
 - a) rekiny są uwalniane z sieci bezpośrednio z podbieraka do oceanu;
 - b) rekiny, których nie można uwolnić bez narażania bezpieczeństwa osób przed wyładowaniem na pokład, są jak najszybciej zwracane do wody z wykorzystaniem rampy z pokładu przyłączonej do otworu z boku statku albo przez luki ratunkowe; oraz
 - c) jeżeli rampy lub luki ratunkowe nie są dostępne, rekiny są opuszczane zawieszem lub siatką ładunkową, przy użyciu dźwigu lub podobnego sprzętu, o ile jest dostępny.

Użycie osęk, haków lub podobnych narzędzi do manipulowania rekinami jest zabronione. Nie wolno podnosić rekina za głowę, ogon, szczeliny skrzelowe lub tryskawki ani z wykorzystaniem drutu owiniętego wokół ciała lub w nie wprowadzonego, a ciało rekina nie może być podziurawione (np. w celu przepuszczenia przez nie kabla do podnoszenia rekina).

Artykuł 13

Zakaz stosowania lin do połowu rekinów przez taklowce

Taklowce unijne nie mogą używać lin do połowu rekinów.

Artykuł 14

Gromadzenie danych dotyczących gatunków rekinów

1. Kapitanowie unijnych statków rybackich gromadzą dane dotyczące połowów żarłaczy jedwabistych i młotowatych i przekazują je państwu członkowskim, które przesyłają te dane Komisji do dnia 31 marca każdego roku. Komisja niezwłocznie przekazuje te dane do sekretariatu ICCAT.

2. Obserwatorzy na unijnych statkach rybackich rejestrują liczbę i stan (martwy lub żywy) złowionych i uwolnionych żarłaczy jedwabistych i młotowatych.

Sekcja 2

Inne gatunki

Artykuł 15

Ptaki morskie

1. Taklowce, które wykorzystują systemy hydrauliczne, mechaniczne lub elektryczne oraz poławiające gatunki występujące na obszarze objętym konwencją na obszarze na północ od 23°N i na południe od 30°S oraz na obszarze ograniczonym linią brzegową na 2°N, na zachód do 2°N–95°W, na południe do 15°S–95°W, na wschód do 15°S–85°W i na południe do 30°S, stosują co najmniej dwa ze środków ograniczających ryzyko zawartych w tabeli w załączniku do niniejszego rozporządzenia, w tym co najmniej jeden z kolumny A. Statki nie mogą stosować tego samego środka z kolumny A i kolumny B.
2. Niezależnie od ust. 1 rozmieszczanie z burty kurtyn odstraszących ptaki i dociążonych sznurów dodatkowych stosuje się jedynie na obszarze na północ od 23°N do czasu, gdy badania wykażą użyteczność tego środka w wodach na południe od 30°S. Wykorzystanie kurtyn odstraszących ptaki oraz dociążonych lin dodatkowych z kolumny A traktuje się jako dwa środki ograniczające ryzyko.
3. Jeżeli podbora strasząca zostaje wybrana zarówno z kolumny A, jak i kolumny B, jest to równoznaczne z jednoczesnym stosowaniem dwóch (to znaczy sparowanych) podbór straszących.

Artykuł 16

Żółwie morskie

1. Unijne statki rybackie szybko uwalniają w sposób, który powoduje jak najmniejsze możliwe uszkodzenia, wszystkie żółwie morskie, bez uszczerbku dla bezpieczeństwa jakichkolwiek osób. Co najmniej jeden członek załogi unijnego statku rybackiego musi być przeszkolony w zakresie technik obchodzenia się z żółwiami morskimi i uwalniania ich w celu poprawy przeżywalności po uwolnieniu.
2. Państwa członkowskie nadal uczestniczą w badaniach mających na celu określenie technik dalszego ograniczania przyłowów żółwi morskich w odniesieniu do wszystkich rodzajów narzędzi wykorzystywanych we wschodnim Oceanie Spokojnym oraz wspierają te badania.
3. Kapitan statku rybackiego do połowów okrężnicą:
 - a) w możliwym zakresie unika okrążania żółwi morskich i przewozi na statku bezpieczne narzędzia do uwalniania żółwi morskich i, w stosownych przypadkach, ich używa oraz podejmuje wszelkie rozsądne działania w przypadku zauważenia żółwia morskigo w okrężnicy, aby zapewnić jego bezpieczne uwolnienie;
 - b) podejmuje działania niezbędne do monitorowania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb w przypadku zaplątania się żółwi morskich oraz zapewnia uwolnienie wszystkich żółwi zaplątanych w urządzeniu do sztucznej koncentracji ryb;
 - c) rejestruje wszystkie interakcje z udziałem żółwi morskich podczas połowów okrężnicami i przekazuje takie informacje organom krajowym.
4. Kapitan taklowca:
 - a) przewozi na statku oraz – w przypadku interakcji z żółwiami morskimi – używa sprzęt (np. wypychacze haczyków, przecinaki lin i kasarki) niezbędny do szybkiego uwolnienia przypadkowo złowionych żółwi morskich;
 - b) w przypadku gdy większość haków jest umieszczona na głębokości mniejszej niż 100 metrów, stosuje jeden z dwóch następujących środków ograniczających ryzyko: duże zaokrąglone haki lub stosowanie wyłącznie ryb jako przynęty;
 - c) zgłasza wszelkie interakcje organom krajowym.
5. Państwa członkowskie wspierają badania i rozwój zmodyfikowanych konstrukcji urządzeń do sztucznej koncentracji ryb w celu ograniczenia zaplątania żółwi morskich, a także wprowadzają środki mające na celu zachęcanie do stosowania konstrukcji uznanych za skuteczne w takim ograniczaniu.

*Artykuł 17***Ochrona delfinów**

Tylko unijne statki rybackie prowadzące połowy na warunkach określonych w porozumieniu, którym przydzielono limity śmiertelności delfinów (DML), są uprawnione podczas połowu tuńczyka żółtopłetwego na obszarze objętym konwencją do otaczania okrężnicami stad lub grup delfinów.

ROZDZIAŁ IV

Obserwatorzy naukowi*Artykuł 18***Obserwatorzy naukowi na takłowcach**

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby na pływających pod ich banderą takłowcach był obecny obserwator naukowy na takiej liczbie statków o długości całkowitej powyżej 20 metrów, która odpowiada co najmniej 5 % nakładu połowowego ich statków.
2. Obserwatorzy naukowi rejestrują połowy docelowych gatunków ryb, skład gatunkowy oraz wszelkie inne dostępne informacje biologiczne, jak również wszelkie interakcje z gatunkami niedocelowymi, takimi jak żółwie morskie, ptaki morskie i rekiny.
3. Obserwatorzy naukowi na unijnych statkach rybackich przekazują władzom państw członkowskich sprawozdanie z tych obserwacji najpóźniej 15 dni po zakończeniu każdego rejsu połowowego. Sprawozdanie to jest przesyłane Komisji zgodnie z art. 25 ust. 5.

*Artykuł 19***Bezpieczeństwo obserwatorów naukowych na morzu**

1. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków obserwatorów i obowiązków kapitana statku określonych w załączniku II do porozumienia.
2. Kapitan statku:
 - a) wprowadza wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia, aby obserwatorzy byli w stanie wykonywać swoje obowiązki w kompetentny i bezpieczny sposób;
 - b) stara się zapewnić, aby obserwatorzy zmieniali statki pomiędzy okresami oddelegowania;
 - c) zapewnia, aby na statku, na którym jest obecny obserwator, było zagwarantowane odpowiednie wyżywienie i zakwaterowanie dla obserwatora podczas jego pobytu, na tym samym poziomie co w przypadku oficerów, o ile to możliwe;
 - d) zapewnia prowadzenie wszelkiej niezbędnej współpracy z obserwatorami, tak aby mogli oni bezpiecznie wykonywać swoje obowiązki, w tym zapewnia, w razie potrzeby, dostęp do zatrzymanego połowu oraz połowu przeznaczanego do odrzutu.
3. Państwa członkowskie wprowadzają środki w celu zapewnienia bezpieczeństwa obserwatorów i członków załogi zgodnie z rezolucją IATTC C-11-08 w sprawie poprawy bezpieczeństwa obserwatorów na morzu, a także zgodnie z odpowiednimi unijnymi i międzynarodowymi normami pracy, w szczególności z dyrektywą Rady 89/391/EWG⁽¹⁵⁾, dyrektywą Rady (UE) 2017/159⁽¹⁶⁾, konwencją MOP dotyczącą pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r. (konwencja nr 188) oraz konwencją MOP w sprawie eliminacji przemocy i molestowania z 2019 r. (konwencja nr 190).

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa Rady 89/391/EWG z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (Dz.U. L 183 z 29.6.1989, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2017/159 z dnia 19 grudnia 2016 r. wdrażająca Umowę w sprawie wdrożenia Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej pracy w sektorze rybołówstwa z 2007 r. zawartą dnia 21 maja 2012 r. między Generalną Konfederacją Spółdzielni Rolniczych przy Unii Europejskiej (COGECA), Europejską Federacją Pracowników Transportu (ETF) oraz Stowarzyszeniem Krajowych Organizacji Przedsiębiorstw w Sektorze Rybołówstwa w Unii Europejskiej (Europêche) (Dz.U. L 25 z 31.1.2017, s. 12).

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby obserwatorzy spełniali kryteria kwalifikacji określone w załączniku II do porozumienia.
5. W przypadku zgonu obserwatora, jego zaginięcia lub domniemanego wypadnięcia za burtę, kapitan statku:
 - a) zapewnia, aby unijny statek rybacki zaprzestał wszelkich operacji połowowych;
 - b) zapewnia, aby unijny statek rybacki natychmiast rozpoczął operację poszukiwawczo-ratowniczą, jeżeli obserwator zaginął lub domniemywa się, że wypadł za burtę, oraz prowadzi poszukiwania przez co najmniej 72 godziny, chyba że państwo członkowskie bandery zaleci dalsze przeszukiwania;
 - c) niezwłocznie powiadamia państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora;
 - d) niezwłocznie powiadamia inne statki znajdujące się w pobliżu za pomocą wszelkich dostępnych środków łączności;
 - e) ściśle współpracuje podczas każdej operacji poszukiwawczo-ratowniczej, a po zakończeniu takiej operacji poszukiwawczo-ratowniczej kieruje się do najbliższego portu w celu przeprowadzenia dalszego postępowania wyjaśniającego, zgodnie z ustaleniami państwa członkowskiego bandery i podmiotu delegującego obserwatora;
 - f) przedstawia sprawozdanie na temat incydentu podmiotowi delegującemu obserwatora i organom państwa członkowskiego bandery; oraz
 - g) w pełni współpracuje w trakcie prowadzenia wszelkich urzędowych postępowań wyjaśniających dotyczących incydentu i zachowuje w stanie nienaruszonym wszelkie możliwe dowody oraz rzeczy osobiste i kajutę zmarłego lub zaginionego obserwatora.
6. W przypadku zgonu obserwatora kapitan statku zapewnia, w miarę możliwości, dobrą ochronę ciała do celów autopsji i postępowania wyjaśniającego.
7. W przypadku gdy obserwator cierpi na poważną chorobę lub ma uraz zagrażający jego życiu lub zdrowiu bądź bezpieczeństwu w perspektywie długoterminowej, kapitan statku:
 - a) zapewnia, aby unijny statek rybacki niezwłocznie zaprzestał wszelkich operacji połowowych;
 - b) niezwłocznie powiadamia państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora;
 - c) podejmuje wszelkie uzasadnione działania w celu zapewnienia obserwatorowi opieki i leczenia dostępnego i możliwego na statku oraz, w stosownych przypadkach, zwraca się o zewnętrzną konsultację lekarską;
 - d) zgodnie z zaleceniami podmiotu delegującego obserwatora, o ile nie otrzymał on wytycznych od państwa członkowskiego bandery, ułatwia wyokrętowanie i transport obserwatora do placówki medycznej wyposażonej w taki sposób, aby jak najszybciej zapewnić wymaganą przez państwo członkowskie bandery lub podmiot delegujący obserwatora opiekę; oraz
 - e) w pełni współpracuje podczas wszelkich urzędowych postępowań wyjaśniających dotyczących przyczyn choroby lub urazu.
8. Bez uszczerbku dla obowiązków mających zastosowanie do kapitana statku, do celów ust. 5–7 państwo członkowskie bandery zapewnia, aby niezwłocznie powiadomiono odpowiednie morskie ratownicze centrum koordynacyjne, podmiot delegujący obserwatora oraz sekretariat IATTC, a także przedstawiono sprawozdanie z podjętych działań.
9. W przypadku gdy istnieją uzasadnione powody, by przypuszczać, że obserwator został zaatakowany, zastraszony, nękaný lub że pod jego adresem wysuwano groźby w sposób zagrażający jego zdrowiu lub bezpieczeństwu, zaś obserwator lub podmiot go delegujący zwraca się do państwa członkowskiego bandery o wyokrętowanie obserwatora z unijnego statku rybackiego, kapitan statku:
 - a) niezwłocznie podejmuje działania w celu zapewnienia obserwatorowi bezpieczeństwa oraz załagodzenia sytuacji na statku i zaradzenia jej;
 - b) niezwłocznie powiadamia państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora o sytuacji, w tym o stanie obserwatora i miejscu, w którym przebywa;
 - c) ułatwia bezpieczne wyokrętowanie obserwatora w sposób i w miejscu uzgodnionym przez państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora, które umożliwiają dostęp do wszelkiego niezbędnego leczenia; oraz
 - d) w pełni współpracuje podczas wszelkich urzędowych postępowań wyjaśniających dotyczących incydentu.

10. W przypadku gdy istnieją uzasadnione powody, by przypuszczać, że obserwator został zaatakowany, zastraszony, nękanym lub że pod jego adresem wysuwano groźby w sposób zagrażający jego zdrowiu lub bezpieczeństwu, ale ani obserwator, ani podmiot go delegujący nie występuje o wyokrętowanie obserwatora ze statku, kapitan tego statku rybackiego:

- a) niezwłocznie podejmuje działania w celu zapewnienia obserwatorowi bezpieczeństwa oraz załagodzenia sytuacji na statku i zaradzenia jej;
- b) niezwłocznie powiadamia o zaistniałej sytuacji państwo członkowskie bandery i podmiot delegujący obserwatora; oraz
- c) w pełni współpracuje podczas wszystkich urzędowych postępowań wyjaśniających dotyczących incydentu.

11. Jeżeli po wyokrętowaniu obserwatora ze statku rybackiego podmiot delegujący obserwatora stwierdzi, na przykład podczas rozmowy z obserwatorem, ewentualny incydent dotyczący napaści lub nękania obserwatora podczas jego pobytu na statku rybackim, podmiot delegujący obserwatora powiadamia o tym na piśmie państwo członkowskie bandery i sekretariat IATTC.

12. Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 10 lit. b), państwo członkowskie bandery:

- a) bada incydent na podstawie informacji przekazanych przez podmiot delegujący obserwatora, przygotowuje w oparciu o nie sprawozdanie dotyczące incydentu i podejmuje wszelkie stosowne działania w odpowiedzi na wyniki postępowania wyjaśniającego;
- b) w pełni współpracuje podczas każdego postępowania wyjaśniającego prowadzonego przez podmiot delegujący obserwatora, w tym w zakresie przekazania sprawozdania dotyczącego incydentu z prowadzonego przez nie postępowania wyjaśniającego podmiotowi delegującemu obserwatora i właściwym organom; oraz
- c) powiadamia podmiot delegujący obserwatora i IATTC o swoim postępowaniu wyjaśniającym i wszelkich podjętych działaniach.

13. Krajowe podmioty delegujące obserwatorów:

- a) niezwłocznie powiadamiają państwo członkowskie bandery w przypadku zgonu, zaginięcia lub domniemanego wypadnięcia za burtę obserwatora w trakcie wykonywania przez niego obowiązków;
- b) w pełni współpracują podczas każdej operacji poszukiwawczo-ratowniczej;
- c) w pełni współpracują podczas wszelkich urzędowych postępowań wyjaśniających dotyczących incydentu z udziałem obserwatora;
- d) ułatwiają jak najszybsze wyokrętowanie i zastąpienie obserwatora w sytuacji związanej z poważną chorobą lub urazem tego obserwatora;
- e) ułatwiają jak najszybsze wyokrętowanie obserwatora w każdej sytuacji, w której napaść, zastraszanie, nękanie lub groźby pod adresem tego obserwatora powodują, że obserwator pragnie opuścić statek; oraz
- f) przekazują na żądanie państwa członkowskiego bandery kopię sprawozdania obserwatora dotyczącego domniemanych incydentów z udziałem obserwatora, polegających na napadnięciu lub nękaniu go.

14. Odpowiednie podmioty delegujące obserwatorów i państwa członkowskie współpracują w ramach prowadzonych przez siebie postępowań wyjaśniających, w tym w zakresie opracowywania sprawozdań dotyczących incydentów, o których mowa w ust. 5–11, aby – w stosownych przypadkach – ułatwić prowadzenie postępowań wyjaśniających.

ROZDZIAŁ V

Wymogi dotyczące statków

Artykuł 20

Regionalny rejestr statków

1. Państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje dotyczące każdego statku podlegającego ich jurysdykcji, który zostanie objęty regionalnym rejestrem statków:

- a) nazwa unijnego statku rybackiego, numer rejestracyjny, poprzednio używane nazwy (jeśli są znane) oraz port w którym został zarejestrowany;
- b) zdjęcie statku z widocznym numerem rejestracyjnym;
- c) poprzednia bandera (jeśli jest znana i jeśli istnieje);

- d) międzynarodowy radiowy sygnał wywoławczy (jeżeli dotyczy);
 - e) nazwisko (nazwa) i adres właściciela lub właścicieli;
 - f) data i miejsce budowy;
 - g) długość, szerokość i głębokość zanurzenia;
 - h) typ zamrażalni i wydajność zamrażania, wyrażona w metrach sześciennych,
 - i) liczba i pojemność ładowni rybnych, w metrach sześciennych, a w przypadku statków do połowów okrężnicą – pojemność w rozbiciu na ładownie, o ile to możliwe;
 - j) nazwisko (nazwa) i adres operatora bądź operatorów oraz kierownika bądź kierowników (jeżeli dotyczy);
 - k) typ statku;
 - l) metoda lub metody połowów;
 - m) pojemność brutto;
 - n) moc głównego silnika lub silników;
 - o) główne gatunki docelowe; oraz
 - p) numer Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO).
2. Każde państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o wszelkich zmianach informacji dotyczących elementów wymienionych w ust. 1. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC.
3. Każde państwo członkowskie przekazuje również niezwłocznie Komisji informacje o:
- a) wszelkich dodatkowych informacjach wprowadzonych do rejestru;
 - b) wszelkich wykreśleniach z rejestru z powodu:
 - (i) dobrowolnego zrzeczenia się lub nieodnowienia upoważnienia do połowów przez właściciela lub operatora statku;
 - (ii) cofnięcia upoważnienia do połowów wydanego statkowi;
 - (iii) faktu, że dany statek nie ma już dłużej prawa do pływania pod banderą przedmiotowego państwa;
 - (iv) zezłomowania, wyrejestrowania lub wszelkiej innej utraty statku; oraz
 - c) wszelkich innych wykreśleniach niewymienionych w lit. b)
4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 30 maja każdego roku o unijnych statkach rybackich w regionalnym rejestrze statków pływających pod ich banderą, prowadzących aktywne połowy na obszarze objętym konwencją w odniesieniu do gatunków objętych konwencją od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia poprzedniego roku. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC.
5. Komisja zwraca się do państw członkowskich o dostarczenie kompletnych danych dotyczących pływających pod ich banderą statków zgodnie z ust. 1, jeżeli te państwa członkowskie nie przekażą wszystkich wymaganych informacji.

Artykuł 21

Zaplombowane ładownie

1. Ładownia, która jest zaplombowana, jest fizycznie zaplombowana w sposób uniemożliwiający ingerencję, uniemożliwiający połączenie z jakąkolwiek inną przestrzenią na statku oraz uniemożliwiający jej wykorzystanie do celów jakiegokolwiek przechowywania.
2. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu przeprowadzenia inspekcji i weryfikacji ładowni zaplombowanych po raz pierwszy.
3. Na każdym statku posiadającym co najmniej jedną ładownię zaplombowaną w celu zmniejszenia pojemności ładowni zarejestrowanych w regionalnym rejestrze statków musi przebywać obserwator z AIDCP.
4. Otwarcie zaplombowanej ładowni jest możliwe tylko w przypadku sytuacji wyjątkowej. Jeżeli zaplombowana ładownia zostaje otwarta na morzu, obserwator musi być obecny zarówno w chwili otwarcia ładowni, jak i w chwili ponownego jej zaplombowania.

5. Wszystkie urządzenia chłodnicze w zaplombowanej ładowni muszą pozostawać wyłączone.
6. Kapitan statku powiadamia obserwatorów o wszelkich zaplombowanych ładowniach na statku. Obserwatorzy powiadamiają sekretariat IATTC o wszelkich przypadkach wykorzystywania zaplombowanych ładowni do przechowywania ryb.

ROZDZIAŁ VI

Dane i dokument statystyczny

Artykuł 22

Przekazywanie danych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby corocznie przekazywano Komisji wszelkie istotne informacje dotyczące połowów w odniesieniu do ich wszystkich statków prowadzących połowy gatunków objętych zakresem konwencji.
2. Państwa członkowskie przekazują dane, w podziale na gatunki i narzędzia połowowe, o ile to możliwe, za pośrednictwem dzienników połowowych statków i rejestrów rozładunku lub w inny sposób w formie zagregowanej, tak jak w tabeli zawartej w rezolucji IATTC C-03-05, co najmniej z danymi dotyczącymi połowów i nakładu poziomym 3 oraz, o ile to tylko możliwe, danymi dotyczącymi połowów i nakładu poziomów 1 i 2 oraz danymi dotyczącymi częstotliwości długości.
3. Tabelę z danymi zagregowanymi w odniesieniu do każdego roku, o której mowa w ust. 2, przedkłada się Komisji do dnia 31 maja następnego roku. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC do dnia 30 czerwca.

Artykuł 23

Dokument statystyczny dotyczący opastuna

1. Do wszystkich opastunów przywożonych na terytorium Unii dołącza się dokument statystyczny dotyczący opastuna lub świadectwo ponownego wywozu dotyczące opastuna, w stosownych przypadkach, wydane przez IATTC ⁽¹⁷⁾. Opastun złowiony przez statki rybackie do połowów okrężnicą i statki do połowu wędami oraz przeznaczony głównie do dalszego przetwarzania przez wytwórnie konserw z tuńczyka nie podlega temu wymogowi dotyczącemu dokumentu statystycznego.
2. Dokument statystyczny IATTC dotyczący opastuna IATTC zatwierdzają organy państwa członkowskiego bandery statku, który dokonał połowu tuńczyka. Świadectwo ponownego wywozu IATTC dotyczące opastuna zatwierdzają organy państwa członkowskiego, które dokonało ponownego wywozu tuńczyka.
3. Państwa członkowskie dokonujące przywozu opastuna przekazują Komisji zgromadzone przez ich organy dane transakcyjne każdego roku do dnia 1 kwietnia za okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia poprzedniego roku oraz do dnia 1 października za okres od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca bieżącego roku. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC.
4. Państwa członkowskie, które dokonują wywozu opastuna, analizują dane transakcyjne po otrzymaniu danych dotyczących przywozu, o których mowa w ust. 3, i przekazują wyniki Komisji. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC.
5. Państwa członkowskie zatwierdzają dokumenty statystyczne dotyczące przeładunku dokonanego w porcie przez takłowiec pływające pod ich banderą, w przypadku gdy przeładunek został przeprowadzony zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i na podstawie informacji uzyskanych za pośrednictwem programu IATTC dotyczącego obecności obserwatorów.
6. Państwa członkowskie, które zatwierdzają dokument statystyczny dotyczący przeładunków dokonanych przez takłowiec pływający pod ich banderą, zapewniają, aby informacje te były spójne z połowami zgłoszonymi przez każdy takłowiec.

⁽¹⁷⁾ Załączniki 1 i 2 do rezolucji C-03-01 dotyczące, odpowiednio, dokumentu statystycznego dotyczącego opastuna oraz świadectwa ponownego wywozu dotyczącego opastuna.

7. Do wszystkich tuńczyków i gatunków tuńczykopodobnych oraz rekinów wyładowanych w Unii lub przywiezionych do Unii w stanie nieprzetworzonym lub po przetworzeniu na statku, które zostały przeładowane, dołącza się formularz deklaracji przeładunkowej IATTC do czasu dokonania pierwszej sprzedaży.

ROZDZIAŁ VII

Przepisy końcowe

Artykuł 24

Obszar nakładania się kompetencji

1. Unijne statki rybackie wpisane wyłącznie do rejestru IATTC stosują środki ochrony i zarządzania IATTC podczas dokonywania połowów na obszarze nakładania się kompetencji.
2. W przypadku statków wpisanych do rejestrów statków zarówno WCPFC, jak i IATTC, przed rozpoczęciem połowów na obszarze nakładania się kompetencji, państwa członkowskie powiadamiają Komisję, zgodnie z którym z dwóch środków ochrony i zarządzania przyjętych przez te organizacje statki pływające pod ich banderą dokonują połowów na obszarze nakładania się kompetencji. Powiadomienie jest ważne przez okres nie krótszy niż trzy lata.

Artykuł 25

Sprawozdawczość

1. Do dnia 15 czerwca każdego roku państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie krajowe za poprzedni rok dotyczące ich programu zgodności oraz działań podjętych w celu wdrożenia środków IATTC, w tym wszelkich kontroli, jakim poddały swoje floty oraz wszelkich środków monitorowania, kontroli i zgodności, jakie ustanowiły w celu zapewnienia zgodności z takimi kontrolami.
2. Państwa członkowskie przekazują co roku, do dnia 15 kwietnia, w odniesieniu do poprzedniego roku dane dotyczące połowów, nakładu połowowego w podziale na narzędzia połowowe, wyładunku i handlu rekinami w podziale na gatunki, dane dotyczące żarłaczy białopłetwych, o których mowa w art. 8 ust. 3, mantowatych, o których mowa w art. 9 ust. 4, i żarłaczy jedwabistych, o których mowa w art. 10. Komisja przekazuje te dane sekretariatowi IATTC do dnia 1 maja.
3. Państwa członkowskie przekazują co roku, do dnia 15 czerwca, sprawozdanie za poprzedni rok dotyczące wykonania art. 15 i interakcji z ptakami morskimi podczas działań połowowych prowadzonych zgodnie z konwencją, w tym zgłaszają przyłowy ptaków morskich, szczegółowe informacje dotyczące gatunków ptaków morskich oraz wszelkie istotne informacje dostępne dzięki obserwatorom i innym programom monitorowania. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC do dnia 30 czerwca.
4. Państwa członkowskie przekazują co roku, do dnia 15 czerwca, sprawozdanie za poprzedni rok dotyczące wykonania art. 16 i wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych do spraw Wyżywienia i Rolnictwa w sprawie zmniejszenia śmiertelności żółwi morskich w trakcie połowów (2009 r.)⁽¹⁸⁾ w odniesieniu do żółwi, w tym zgromadzone informacje na temat interakcji z żółwiami podczas działań połowowych prowadzonych zgodnie z konwencją. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC do dnia 30 czerwca.
5. Państwa członkowskie przekazują do dnia 15 marca sprawozdanie obserwatora naukowego za poprzedni rok w odniesieniu do takłowców, o których mowa w art. 18 ust. 3. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC do dnia 30 marca.

Artykuł 26

Zarzut nieprzestrzegania postanowień zgłoszony przez IATTC

1. Jeżeli Komisja otrzyma od sekretariatu IATTC jakiegokolwiek informacje wskazujące na podejrzenie nieprzestrzegania postanowień konwencji lub rezolucji przez państwo członkowskie lub przez unijny statek rybacki, niezwłocznie przesyła te informacje zainteresowanemu państwu członkowskiemu.

⁽¹⁸⁾ <http://www.fao.org/docrep/012/i0725e/i0725e.pdf>

2. Państwo członkowskie wszczyna postępowanie wyjaśniające w związku z zarzutami dotyczącymi nieprzestrzegania postanowień i co najmniej 75 dni przed dorocznym posiedzeniem Komitetu ds. Przeglądu Wdrażania Środków („Komitet ds. Zgodności”) przekazuje Komisji wnioski z takiego postępowania wyjaśniającego oraz informuje o wszelkich działaniach podjętych w celu zapobieżenia wszelkim przypadkom nieprzestrzegania postanowień.
3. Komisja przekazuje te informacje sekretariatowi IATTC co najmniej 60 dni przed posiedzeniem Komitetu ds. Zgodności.

Artykuł 27

Poufność

Oprócz obowiązków określonych w art. 112 i 113 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 państwa członkowskie, kapitanowie statków i obserwatorzy zapewniają poufne traktowanie sprawozdań i komunikatów elektronicznych przekazywanych do sekretariatu IATTC i otrzymywanych z tego sekretariatu, zgodnie z art. 10 ust. 2, art. 19 ust. 5 i 8 i art. 21 ust. 6 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 28

Uprawnienie do przyjmowania zmian

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 29 aktów delegowanych, zmieniających niniejsze rozporządzenie w celu dostosowania go do środków przyjętych przez IATTC, które są wiążące dla Unii i jej państw członkowskich, w odniesieniu do:
 - a) formularza deklaracji przeładunkowej, o którym mowa w art. 3 pkt 16;
 - b) odniesienia do opisu lin do połowu rekinów w art. 3 pkt 19;
 - c) okresów zamkniętych, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) i art. 4 ust. 5;
 - d) urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, o których mowa w art. 6 ust. 3;
 - e) informacji, które należy gromadzić podczas prowadzenia połowów z wykorzystaniem urządzeń do sztucznej koncentracji ryb wymienionych w art. 6 ust. 4;
 - f) przepisów dotyczących projektowania i rozmieszczania urządzeń do sztucznej koncentracji ryb, o których mowa w art. 6 ust. 6;
 - g) terminu gromadzenia danych, o którym mowa w art. 14 ust. 1;
 - h) obszarów i środków ograniczających ryzyko w odniesieniu do ochrony ptaków morskich, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2;
 - i) obecności obserwatora naukowego odpowiadającej 5 %, o której mowa w art. 18 ust. 1;
 - j) informacji dotyczących regionalnego rejestru statków, wymienionych w art. 20 ust. 1;
 - k) odniesienia do tabeli dotyczącej przekazywania danych do dzienników pokładowych i rejestrów rozładunku, określonych w art. 22 ust. 2;
 - l) odniesienia do dokumentu statystycznego dotyczącego opastuna w art. 23 ust. 1;
 - m) terminów składania sprawozdań, określonych w art. 25;
 - n) odniesienia do wytycznych w sprawie śmiertelności żółwi w art. 25 ust. 4;
 - o) załącznika do niniejszego rozporządzenia.
2. Zmiany zgodnie z ust. 1 ograniczają się ściśle do wdrożenia do prawa Unii zmian lub nowych rezolucji.

Artykuł 29

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 28, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 15 lutego 2021 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu 5 lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 28, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 28 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 30

Zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 520/2007

Uchyla się art. 3 ust. 3, art. 4 ust. 3 i tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 520/2007.

Artykuł 31

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 stycznia 2021 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

D.M. SASSOLI

W imieniu Rady

A.P. ZACARIAS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela 1: Środki ograniczające ryzyko

Kolumna A	Kolumna B
Rozmieszczanie z burty kurtyn odstrasżających ptaki i dociążonych sznurów dodatkowych	Podbora strasząca
Nocne wydawanie narzędzi z minimalnym oświetleniem pokładu	Dociążone sznury dodatkowe
Podbora strasząca	Przynęta zabarwiona na niebiesko
Dociążone sznury dodatkowe	Wyrzutnik lin na dużej głębokości (ang. <i>deep-setting line shooter</i>)
	Zsuw do podwodnego stawiania takli (ang. <i>underwater setting chute</i>)
	Zarządzanie zrzutem podrobów